

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/27/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619200545
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3619200545.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobkyne Mgr. D. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. 8, zastúpenej JUDr. Alexandrom Kuchárikom, advokátom, so sídlom Levice, J. Hollého 11 proti žalovanej Ing. N. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., I. XXX/XX, zastúpenej Mgr. Sylviou Kohútovou, advokátkou, so sídlom Trenčín, Palárikova 7, o zaplatenie 18.666,66 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 3C/12/2019-117 zo dňa 17. októbra 2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. m e n í tak, že žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni 2.968,76 eur ako úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 18.666,66 eur od 13.04.2016 do 17.06.2019, 9,49 eur ako úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.666,66 eur od 18.06.2019 do 25.06.2019, 1,64 eur ako úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.000,- eur od 26.06.2019 do 27.06.2019, 0,95 eur ako úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.500,- eur od 28.06.2019 do 29.06.2019 a 2,05 eur ako úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.500,- eur od 30.06.2019 do 09.07.2019, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, a vo zvyšnej časti sa žaloba žalobkyne z a m i e t a .

Žalobkyňa m á proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80,31 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 18.666,66 eur od 11.04.2016 do 17.06.2019, úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 8.666,66 eur od 18.06.2019 do 25.06.2019, úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 6.000,- eur od 26.06.2019 do 27.06.2019, úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 3.500,- eur od 28.06.2019 do 29.06.2019, úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 1.500,- eur od 30.06.2019 do 09.07.2019, do troch dní od právoplatnosti rozsudku /výrok I./, vo zvyšku žalobu zamietol /výrok II./, konanie v časti o zaplatenie istiny 18.666,66 eur zastavil /výrok III./ a žalobkyni priznal náhradu trov konania v rozsahu 100% /výrok IV./.

2. Na odôvodnenie tohto rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala od žalovanej vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 18.666,66 eur s príslušenstvom s tým, že je zákonnou dedičkou po nebohom poručiteľovi Z. A., zomretom dňa XX.XX.XXXX (ďalej len "poručiteľ"). Žalobkyňa na základe rozhodnutia súdu o dedičstve zdedila po poručiteľovi 1/3-inu finančných prostriedkov vedených na sporozírovom účte v Slovenskej sporiteľni a.s., ktorých zostatok ku dňu smrti poručiteľa bol 57.840,79 eur + príslušenstvo. Poručiteľ zomrel pri dopravnej nehode dňa 08.01.2014, pričom po jeho smrti žalovaná, keď sa dozvedela túto skutočnosť od polície, previedla prostredníctvom internetbankingu z predmetného účtu poručiteľa, ktorého bola disponentom, čiastku vo výške 56.000 eur. Tento prevod dodatočne preukazovala zmluvou o pôžičke uzavretou medzi ňou

a porúčiteľom. V rámci trestného konania vedeného proti žalovanej Okresným súdom Partizánske pod sp.zn. 2T/31/2016 bolo jednoznačne preukázané, že na predloženej zmluve o pôžičke sa nachádza falošná overovacia doložka podpisu porúčiteľa a podpis na tejto zmluve nebol pravým podpisom porúčiteľa. Na základe tejto skutočnosti bola žalovaná rozsudkom Okresného súdu uznaná vinnou z dôvodu, že sa dopustila konania ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustila v úmysle na škodu cudzieho majetku, seba a iného obohatiť tým, že uvedie niekoho do omylu a spôsobí tak na cudzom majetku väčšiu škodu, čím spáchala pokus prečinu podvodu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona k § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

3. V priebehu sporu žalobkyňa uviedla, že žalovaná na jej účet poukázala dňa 18.06.2019 sumu 10.000 eur, dňa 26.06.2019 sumu 2.666,66 eur, dňa 28.06.2019 sumu 2.500 eur a dňa 01.07.2019 sumu 2.000 eur. Vzhľadom na uvedené zobrala žalobu v časti o zaplatenie sumy 17.166,66 eur späť. Žalovaná súdu uviedla, že dňa 10.07.2019 bola žalobkyni splatená celá žalovaná istina v sume 18.666,66 eur. Žalobkyňa následne vzhľadom na splatenie istiny zobrala žalobu v časti o zaplatenie istiny 18.666,66 eur späť a žiadala konanie zastaviť s tým, že sa domáha zaplatenia úroku z omeškania zo sumy 18.666,66 eur vo výške 5,25% ročne od 09.01.2014 do 17.06.2019, zo sumy 8.666,66 eur od 18.06.2019 do 25.06.2019, zo sumy 6.000 eur od 26.06.2019 do 27.06.2019, zo sumy 3.500 eur od 28.06.2019 do 29.06.2019, zo sumy 1.500 eur od 30.06.2019 do 09.07.2019.

4. Súd prvej inštancie vykonal v spore dokazovanie, z ktorého zistil, že na základe uznesenia o dedičstve Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2D/30/2014, D not 18/2014 zo dňa 09.05.2016 zdedila žalobkyňa po porúčiteľovi v 1/3 peniaze na sporožiro účte vedenom v Slovenská sporiteľňa, a.s. z celkového zostatku 57.840,79 eur (1/3 z uvedenej sumy predstavuje sumu 18.666,66 eur). Uznesenie v spojení s opravným uznesením sp. zn. 2D/30/2014 zo dňa 01.06.2018 a uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17CoD/9/2018 zo dňa 28.09.2018 nadobudlo právoplatnosť dňa 19.11.2018. Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/31/2016 zo dňa 20.03.2017 bola žalovaná uznaná vinnou zo spáchania pokusu prečinu podvodu. Zároveň bola poškodená (žalobkyňa) s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilné sporové konanie. Rozsudok sp. zn. 2T/31/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/49/2017 zo dňa 10.10.2017 nadobudol právoplatnosť dňa 10.10.2017. Z predložených potvrdení o zrealizovaní transakcie bolo zistené, že žalovaná v priebehu konania žalobkyni zaplatila žalovanú istinu nasledovne: dňa 18.06.2019 sumu 10.000 eur, dňa 26.06.2019 sumu 2.666,66 eur, dňa 28.06.2019 sumu 2.500 eur, dňa 01.07.2019 sumu 2.000 eur a dňa 10.07.2019 sumu 1.500 eur. Zo zápisnice o výsluchu žalovanej v rámci trestného konania (vyšetrovania) súd zistil, že žalovanej bolo dňa 11.04.2016 oznámené, že žalobkyňa si voči nej uplatňuje vydanie bezdôvodného obohatenia.

5. Uvedené skutočnosti súd prvej inštancie posúdil podľa § 451 ods. 1 a 2, § 517 ods. 2, § 563 Občianskeho zákonníka. V časti o zaplatenie istiny 18.666,66 eur súd konanie pre späťvzatie žaloby žalobkyňou zastavil podľa § 144, § 145 a § 146 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok / ďalej len CSP/. Ohľadne zostávajúcej časti predmetu sporu súd uviedol, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že došlo k bezdôvodnému obohateniu žalovanej na úkor žalobkyne vo výške 18.666,66 eur. Počas konania žalovaná túto sumu uhradila a žalobkyňa v tejto časti zobrala žalobu späť. Medzi stranami sporu zostal sporný len uplatnený úrok z omeškania, resp. dátum od ktorého má žalobkyňa na úrok z omeškania právo. Žalobkyňa žiadala úrok z omeškania priznať odo dňa nasledujúceho po úmrtí porúčiteľa, pričom argumentovala tým, že dedičstvo sa nadobúda smrťou porúčiteľa. Žalovaná s takto uplatneným úrokom z omeškania nesúhlasila. Argumentovala tým, že bezdôvodné obohatenie je záväzkový právny vzťah a preto by mal žalobkyni vzniknúť nárok na úrok z omeškania až po nesplnení výzvy na plnenie. Vzhľadom na doručenie právoplatného dedičského rozhodnutia žalovanej dňa 07.02.2019 uznáva, že žalobkyňa má nárok na úrok z omeškania od 08.02.2019. Podľa súdu je bezdôvodné obohatenie záväzkovým právnym vzťahom. V prípade nesplnenia povinnosti, v tomto prípade vydať bezdôvodné obohatenie tak vznikne osobe na úkor ktorej sa iná osoba obohatila nárok na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ. V bežných záväzkových vzťahoch je vo väčšine prípadov určený termín plnenia (zmluva, rozhodnutie súdu atď.). V prípade bezdôvodného obohatenia však zákon lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia nestanovuje. Občiansky zákonník však v ustanovení § 563 Občianskeho zákonníka určuje lehotu na plnenie v prípade, že táto nie je určená inak. Dlužník je v tomto prípade povinný plniť prvý deň po tom, čo ho o to veriteľ požiadala. Súd sa nestotožnil s názorom právneho zástupcu žalobkyne, že nárok na zmluvný úrok vzniká nasledujúcim dňom po úmrtí porúčiteľa. V prípade bezdôvodného obohatenia bol súd toho názoru, že nemôže byť na úkor osoby, ktorá sa bezdôvodne obohatila skutočnosť, že sa o tom, že sa bezdôvodne obohatila dozvie

neskôr a následne voči nej bude osoba, na úkor ktorej sa obohatila uplatňovať sankcie, v tomto prípade úrok z omeškania. Sankčný mechanizmus v rámci bezdôvodného obohatenia je uplatnený v ustanovení § 458 Občianskeho zákonníka. Súd bol teda toho názoru, že nárok na úrok z omeškania vzniká až po vykonaní kvalifikovanej výzvy na vydanie bezdôvodného obohatenia. Nárok na úrok z omeškania teda vzniká nasledujúcim dňom po nesplnení kvalifikovanej výzvy dlžníkovi. V prípade bezdôvodného obohatenia sa dá za kvalifikovanú výzvu považovať deň kedy sa o uplatnení práva na vydanie bezdôvodného obohatenia dozvedela osoba, ktorá sa bezdôvodne obohatila. Žalovaná sa o nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia prvýkrát dozvedela dňa 11.04.2016 keď bola oboznámená s výsledkami vyšetrovania, ako vyplýva z trestného spisu sp. zn. 2T/30/2016. Preto súd priznal žalobkyni úrok z omeškania s prihliadnutím na postupné splácanie žalovanou vo výške 5,25% ročne zo sumy 18.666,66 eur od 11.04.2016 do 17.06.2019, úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 8.666,66 eur od 18.06.2019 do 25.06.2019, úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 6.000 eur od 26.06.2019 do 27.06.2019, úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 3.500 eur od 28.06.2019 do 29.06.2019, úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 1.500 eur od 30.06.2019 do 09.07.2019. O splatnosti prisúdenej sumy súd rozhodol podľa § 232 ods. 3 CSP, keď na určenie dlhšej ako zákonnej lehoty na plnenie súd dôvod nezistil. Vo zvyšku uplatneného úroku z omeškania súd potom žalobu zamietol.

6. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, a to z dôvodu, že žaloba bola dôvodná, čo sama žalovaná vydaním bezdôvodného obohatenia počas konania uznala, a tým procesne zavinila zastavenie konania.

7. Proti tomuto rozsudku do výroku I. o priznanom peňažnom plnení žalobkyni podala včas odvolanie žalovaná. Poukázala na to, že súd prvej inštancie svoj záver o počiatku omeškania žalovanej s plnením odôvodnil tým, že žalovaná sa o nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia prvýkrát dozvedela dňa 11.04.2016, keď bola oboznámená s výsledkami vyšetrovania, ako to vyplýva z trestného spisu sp. značka 2T/30/2016 a teda za kvalifikovanú výzvu sa dá považovať deň, kedy sa o uplatnení práva na vydanie bezdôvodného obohatenia dozvedela osoba, ktorá sa bezdôvodne obohatila. S takýmto zistením súdu žalovaná nesúhlasí. Uplatnenie nároku na náhradu škody v rámci trestného konania žalobkyňou, s ktorým bola v konečnom dôsledku odkázaná na civilné sporové konanie, nemožno považovať za kvalifikovanú výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaná informáciu o tom, že žalobkyňa si v trestnom konaní uplatňuje nárok na náhradu škody, nevínila ako žiadosť o plnenie v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka, a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že v tom čase nebolo ešte ani vydané rozhodnutie v dedičskom konaní a žalobkyni priznané postavenie dediča a trestný súd konštatoval, že k dokonaniu trestného činu nedošlo a žalobkyňa bola odkázaná, aby si svoj nárok uplatňovala v civilnom sporom konaní. Je zrejme aj zo správania sa žalobkyne, že sama tento úkon nepovažovala za výzvu adresovanú žalovanej na vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže s podaním žaloby čakala až do právoplatného skončenia dedičského konania a následne na základe jeho výsledku zaslala dňa 23.01.2019 riadnu výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaná výzvu prevzala dňa 23.01.2019. Ďalej žalovaná namieta správnosť určenia začatia plynutia omeškania žalovanej z dôvodu, že podľa názoru súdu, uvedeného v odôvodnení rozsudku, nárok na úrok z omeškania vzniká nasledujúcim dňom po nesplnení kvalifikovanej výzvy dlžníkovi. Žalovaná sa, podľa názoru súdu, o nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia prvýkrát dozvedela dňa 11.04.2016. Súd na základe vyššie uvedeného stanovil deň, od ktorého sa počíta úrok z omeškania na ten istý, v ktorom sa žalovaná dozvedela o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, čo považuje žalovaná za nesprávne. Ak by aj súhlasila s názorom súdu, tak žalovaná by mala byť povinná plniť dňa 12.04.2016 a v omeškaní je odo dňa 13.04.2016. Rovnako žalovaná namieta aj správnosť výšky úroku z omeškania, ktorú súd stanovil na 5,25 % ročne, pričom takto stanovenú výšku úroku z omeškania, ktorý plynie od dátumu 11.04.2016 nijako neodôvodnil. Sadzba zákonných úrokov z omeškania je stanovená podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorých výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Za základnú úrokovú sadzbu ECB sa považuje sadzba hlavné refinančné operácie (obchody). K dátumu 11.04.2016 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky od 16.03.2016 vo výške 0,00 % a teda úrok z omeškania určený v súlade s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. je ku dňu 11.04.2016 vo výške 5 %. Na základe vyššie uvedených skutočností žalovaná žiadala, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že

žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 18.666,66.- eur od 25.01.2019 do 17.06.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.666,66.- eur od 18.06.2019 do 25.06.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.000.- eur od 26.06.2019 do 27.06.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.500.- eur od 28.06.2019 do 29.06.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.500.- eur od 30.06.2019 do 09.07.2019, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

8. K odvolaniu žalovanej sa vyjadrila žalobkyňa. Podľa nej žalovaná svojim úmyselným konaním dňa 09.01.2014, keď zistila, že poručiteľ Z. A. zomrel, previedla na svoj účet 56.000,- eur bez akéhokoľvek právneho dôvodu, pričom jej muselo byť zrejmé, že tak činí na úkor zákonných dedičov, pričom aj okruh týchto zákonných dedičov pre žalovanú bol známy a nesporný. Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T 31/2016 zo dňa 20.03.2017 bola právoplatne uznaná vinnou z pokusu o prečin podvodu. Dňa 04.05.2015 bola vypočutá na polícii a muselo jej byť zrejmé, že žalobkyňa sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa si aj v rámci trestného konania uplatnila od žalovanej vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaná sa dostala do omeškania dňa 09.01.2014, kedy sa dopustila prečinu podvodu, no napriek tomu akceptuje žalobkyňa názor súdu prvej inštancie, že do omeškania sa dostala od 11.04.2016. Čo sa týka určenia výšky nároku na úrok z omeškania zastáva žalobkyňa právny názor, že úroková sadzba vo výške 5,25% p.a. bola stanovená správne, a preto navrhuje odvolaciemu súdu rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdiť.

9. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalovanej, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výroku I. podľa § 388 CSP zmeniť pokiaľ ide o počiatočný deň, od ktorého sa žalobkyni priznáva úrok z omeškania ako aj čo vo výške úroku z omeškania.

10. Odvolaním žalovanej bol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie len vo výroku I., ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni úroky z omeškania, a to len pokiaľ ide o počiatočný deň omeškania žalovanej, od ktorého boli žalobkyni priznané úroky z omeškania a pokiaľ ide o výšku / úrokovú sadzbu/ samotných úrokov z omeškania. Odvolací súd preto preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie len v tejto časti a v ostatných výrokoch týkajúcich sa predmetu konania, t.j. vo výroku II., ktorým bola žaloba žalobkyne vo zvyšku zamietnutá ako aj vo výroku III., ktorým bolo konanie o zaplatenie istiny 18.666,66 eur zastavené, je rozsudok súdu prvej inštancie právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý /367 ods. 2 CSP/.

11. V predmetnom spore si žalobkyňa uplatnila voči žalovanej právo na zaplatenie 18.666,66 eur spolu s úrokom z omeškania s odôvodnením, že ide o peňažné prostriedky, ktoré zdedila po poručiteli Z. A. a ktoré si žalovaná bez právneho dôvodu v deň smrti poručiteľa previedla z jeho bankového účtu, ku ktorému malo právo dispozície, na svoj bankový účet. V priebehu sporu žalovaná požadovanú sumu 18.666,66 eur žalobkyni splatila /v tejto časti zobrala žalobkyňa žalobu späť/ a medzi stranami sporu zostal sporný len uplatnený úrok z omeškania, resp. dátum od ktorého má žalobkyňa na úrok z omeškania právo. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku zaviazal žalovanú k zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 5,25 % ročne vždy z dlžnej sumy /v závislosti od postupného splácania žalovanej sumy 18.666,66 eur žalovanou žalobkyni/, pričom za prvý deň omeškania, od ktorého priznal žalobkyni právo na zaplatenie úrokov z omeškania, určil deň 11.04.2016, kedy bola žalovaná oboznámená s výsledkami vyšetrovania v trestnom stíhaní, ktoré sa proti nej viedlo a v ktorom si žalobkyňa uplatňovala od nej vydanie sumy 18.666,66 eur. Rozhodnutie, pokiaľ ide o počiatočný deň omeškania žalovanej, odôvodnil súd prvej inštancie tým, že právo žalobkyne na vydanie sumy 18.666,66 eur od žalovanej je právom na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka, keď žalovaná na úkor žalobkyňa získala majetkový prospech plnením bez právneho dôvodu. Povinnosť obohatenej osoby vydať bezdôvodné obohatenie nemá v zákone určený čas splnenia, tento nie je ani inak určený a preto platí podľa § 563 Občianskeho zákonníka, že obohatený je povinný plniť prvý deň po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Takýmto dňom je v tomto prípade deň 11.04.2016, kedy bola žalovaná oboznámená s výsledkami vyšetrovania.

12. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že uvedený názor súdu prvej inštancie nie je do dôsledku správny. Medzi stranami niet sporu o tom, že uplatnené právo žalobkyne na zaplatenie 18.666,66 eur je právom na vydanie bezdôvodného obohatenia ako majetkového prospechu vzniknutého plnením bez právneho dôvodu. Takto právo žalobkyne kvalifikoval súd prvej inštancie a s

takouto právnou kvalifikáciou sa v plnej miere stotožňuje aj odvolací súd. V prípadoch bezdôvodného obohatenia potom platí to, čo tiež uviedol súd prvej inštancie. Čas splnenia povinnosti dlžníka vydať bezdôvodného obohatenie nie je stanovený právnym predpisom, nebol dohodnutý stranami ani určený v rozhodnutí. V zmysle § 563 Občianskeho zákonníka je preto žalovaná ako dlžníka povinná plniť - vydať bezdôvodné obohatenie prvého dňa po tom, čo ju o plnenie žalobkyňa ako veriteľ požiadala. Za uvedený deň, deň žiadosti žalobkyne o plnenie, možno podľa výsledkov dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie, považovať deň 11.04.2016, kedy bola žalovaná oboznámená s výsledkami vyšetrovania vo veci trestného stíhania, ktoré sa proti nej viedlo a kedy jej bolo oznámené, že žalobkyňa si voči nej uplatňuje vydanie bezdôvodného obohatenia. Na tomto závere nič nemení ani to, že žalobkyňa svoje právo v trestnom konaní právne kvalifikovala ako nárok na náhradu škody, že na súde uplatnila svoje právo až s odstupom času, alebo skutočnosť, že žalovanú neskôr ešte opakovane vyzývala na dobrovoľné plnenie. Rovnako nie je významné, že v čase, kedy si žalobkyňa v trestnom konaní uplatnila svoje právo, nebolo ešte o dedičstve po poručiteľovi Z. A. súdom právoplatne rozhodnuté. Dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa /§ 460 Občianskeho zákonníka/ a žalobkyňa preto mohla v postavení do úvahy pripadajúceho zákonného dediča /dieťa poručiteľa/ uplatňovať svoje práva ako dedička voči žalovanej.

13. V zmysle vyššie uvedených záverov ďalej platí, že ak dňa 11.04.2016 bola žalovaná vyzvaná žalobkyňou na vydanie bezdôvodného obohatenia, mala žalovaná svoju povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie splniť nasledujúceho dňa, teda 12.04.2016 /prvý deň po žiadosti veriteľa o plnenie - § 563 Občianskeho zákonníka/. Až po tom, čo túto povinnosť v uvedený deň nespĺnila, dostala sa do omeškania /§ 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka/ a za prvý deň omeškania je tak nutné považovať deň 13.04.2016. V tomto smere sú teda závery súdu prvej inštancie o tom, že prvým dňom omeškania žalovanej je deň 11.04.2016, kedy bola žalobkyňou vyzvaná na vydanie bezdôvodného obohatenia, nesprávne.

14. Za rovnako nesprávny musí odvolací súd po preskúmaní veci označiť aj záver súdu prvej inštancie o výške/sadzbe úrokov z omeškania. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka výšku úrokov z omeškania stanovuje vykonávací predpis a tým je nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Podľa § 3 tohto nariadenia v znení účinnom ku dňu prvého dňa omeškania žalovanej /13.04.2016/ je výška úrokov z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ku dňu 13.04.2016 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky bola 0 % /viď. <<https://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/financne-trhy/urokove-sadzby/urokove-sadzby-ecb/>> a výška úrokov z omeškania v danom prípade je tak 5 % ročne /0% + 5%/.

15. Na základe uvedených záverov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 18.666,66 eur od 13.04.2016 do 17.06.2019, 9,49 eur ako úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.666,66 eur od 18.06.2019 do 25.06.2019, 1,64 eur ako úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.000,- eur od 26.06.2019 do 27.06.2019, 0,95 eur ako úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.500,- eur od 28.06.2019 do 29.06.2019 a 2,05 eur ako úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.500,- eur od 30.06.2019 do 09.07.2019, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti /rozdiel medzi úrokmi z omeškania priznanými žalobkyňi týmto rozhodnutím odvolacieho súdu a úrokmi z omeškania priznaných žalobkyňi napadnutým výrokom I. rozsudku súdu prvej inštancie/ odvolací súd žalobu žalobkyne zamietol ako nedôvodnú.

16. Keďže odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie musel podľa § 396 ods. 2 rozhodnúť aj o náhrade trov konania /prvoinštančného konania i odvolacieho konania/. O nároku na náhradu trov konania bolo potom rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP s prihliadnutím na procesný úspech sporových strán. Žalobkyňa mala v spore úspech pokiaľ ide o zaplatenie 18.666,66 eur /tu bolo konanie zastavené pre späťvzatie žaloby po tom, čo žalovaná žalobkyňi požadovanú sumu plnila/ a vyššie uvedené úroky z omeškania 5 % ročne zo sumy 18.666,66 eur od 13.04.2016 do 17.06.2019 /2.968,76 eur/, zo sumy 8.666,66 eur od 18.06.2019 do 25.06.2019 /9,49 eur/, zo sumy 6.000,- eur od 26.06.2019 do 27.06.2019 /1,64 eur/, zo sumy 3.500,- eur od 28.06.2019 do 29.06.2019 /0,95 eur/ a zo sumy 1.500,- eur od 30.06.2019 do 09.07.2019 /2,05 eur/. Spolu možno procesný úspech žalobkyne vyčíslieť na 21.649,55 eur. Naproti tomu bola žalovaná procesne úspešná v časti, kde bola žaloba žalobkyne zamietnutá, teda pokiaľ ide o zaplatenie úroku z omeškania 5,25 %

ročne zo sumy 18.666,66 eur od 09.01.2014 do 10.04.2016, t.j. 2,209,69 eur /zamietnuté právoplatne výrokom II. rozsudku súdu prvej inštancie/, úrokov z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 18.666,66 eur od 11.04.2016 do 12.04.2016, t.j. 5,36 eur /zamietnuté týmto rozsudku odvolacieho súdu, rovnako ako aj ďalšie následne uvedené úroky z omeškania/, úrokov z omeškania 0,25 % ročne zo sumy 18.666,66 eur od 13.04.2016 do 17.06.2019 /148,43 eur/, zo sumy 8.666,66 eur od 18.06.2019 do 25.06.2019 /0,47 eur/, zo sumy 6.000,- eur od 26.06.2019 do 27.06.2019 /0,08 eur/, zo sumy 3.500,- eur od 28.06.2019 do 29.06.2019 /0,04 eur/ a zo sumy 1.500,- eur od 30.06.2019 do 09.07.2019 /0,10 eur/. Spolu možno procesný úspech žalovanej vyčíslieť na 2.364,18 eur. Čistý úspech žalobkyne v spore teda predstavuje sumu 19.285,37 eur /úspech žalobkyne 21.649,55 eur po odrátaní úspechu žalovanej 2.364,18 eur/, čo je 80,31 % z predmetu sporu 24,013,73 eur /18.666,66 eur spolu s 5,25 % úrokom z omeškania zo sumy 18.666,66 eur od 09,01.2014 do 17.06.2019, zo sumy 8.666,66 eur od 18.06.2019 do 25.06.2019, zo sumy 6.000,- eur od 26.06.2019 do 27.06.2019, zo sumy 3.500,- eur od 28.06.2019 do 29.06.2019, zo sumy 1.500,- eur od 30.06.2019 do 09.07.2019. Odvolací súd preto žalobkyňi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80,31 %. O konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne osobitným rozhodnutím vyšší súdny úradník súdu prvej inštancie /§ 262 ods. 2 CSP/.
17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa /§ 419 CSP/ v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy /§ 427 ods. 1 CSP/.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom /§ 429 ods. 1 CSP/.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ /§ 428 CSP/.